

PKK 1. Konferans Duyurusu

Kürdistan İşçi Partisi 1.Konferansı 15-26 Temmuz 1981 tarihinde yapıldı.

Konferans, ABD emperyalizminin başını çektiği, dünya—karşı devrimci güçlerinin faaliyetlerini yoğunlaştırdığı, Orta—Doğu'da İsrail siyonizminin yeni saldırılar düzenlediği, Türkiye'de askerî—faşist cuntanın, yaklaşık bir yıldan beri, devrimci güçleri her türlü yöntemlerle yok etmeye çalıştığı bir dönemde gerçekleşti.

Katılım, nicelik ve nitelik olarak yeterli düzeyde idi. PKK hareketinin oluşumundan günümüze değin, çeşitli birimlerinde sorumluluklar alan kadroların ağırlıklı bir bölümü, her türlü zoruğa karşı hazır bulundular. Konferans, temel olarak yakın geçmişin sağlıklı yorumlanması üzerinde, önümüzdeki dönemin sorunları ve görevlerinin çözüm yollarını net bir şekilde kavranılmasını içermekte idi.

Öncelikle parti hareketimizin yakın geçmişinin değerlendirilmesi tutarlı ve sağlıklı olarak doğruca konuldu. Sosyalizmin eleştiri süzgecinden geçirilen geçmiş mücadelemiz, bir bütün olarak olumlu görülmesine karşı kısmi olumsuzluklarda açık yüreklilikle sergilendi. PKK'nin Kürdistan Çağdaş Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yaratılmasındaki işlevi, tarihi ve önder seviyede olmasına rağmen, kazandığı mevzilerin büyük kayıplarla gerçekleşmesi var olan hata ve eksikliklerin sonucu idi. Konferansta, hata ve eksikliklerin zemininde ilkel ve amatör çalışma tarzının yattığı berrakça ifade edildi.

Geçmişteki eylemlerin sarsılmaz gibi görünen ulusal ve yerel baskı otoritesini sarsıntıya uğratmasının yanı sıra, parti örgütlenmesinin yeterince gelişmediği yörelerde yeri ve zamanı iyi seçilememiş eylemlerin ise davamıza zarar verdiği konferans tarafından müsaade edildi. Ayrıca hakim ulus sosyal—şovenizmi ile yerel reformist burjuva milliyetçiliğinin kışkırttığı, ideolojik mücadele platformunu yok edici oyunlara karşılık, yeterince uyanık davranılmaması sonucu, ideolojik mücadelenin yerini zaman zaman şiddete bırakması parti hareketimize ağır kayıplara mal olurken adı geçen güçlerin geniş iç ve dış bağlantıları kendilerine yalana ve demogojyeye dayalı propaganda imkânı sağlayınca, bir çok dost güç de yanlıgilara itildi.

Konferans, geçmişte aramızda sorun çıkmış adı geçen güçlerde dahil olmak üzere, diğer grup ve örgütlerle olan ilişkilerde, ideolojik savaş çizgisinden kaymamayı, tam aksine politik dostluğu geliştirmeyi, dönemin önemli bir siyasal konusu olarak kabul etti.

Parti hareketimizin bütün çalışma faaliyetlerinin tartışıldığı konferansta, üzerinde titizlikle durulan önemli

bir alan da örgütlenme idi. Geçmişteki hataların ve kayıpların olması örgütlenmeyle bağlantılı olarak değerlendirilip; grup aşamasının beraberinde getirdiği hastalıklar, geçici ve zorunlu olarak şehirlerin belli bir süre komiteleşme merkezleri seçilmeleri, tutuklanmaların yüksek düzeyde olmasının, örgütsel hataların temelini teşkil ettiği duru bir şekilde ifade edildi. Parti örgütlenmesinin önümüzdeki süreçte kırlara dayalı ve temel mücadele biçimi ile uyum halinde geliştirilip gerçekleştirilmesinin, doğru devrimci çizgi olduğu, oy birliği ile kabul edilerek karar haline getirildi.

Parti taktiği, konferansın yoğun olarak üzerinde tartışıldığı bir sorun oldu. Sosyal—şovenlerin ve yerel burjuva milliyetçilerinin örtbas ettikleri, ciddi alternatifler sunmadıkları bu alanda ayrıntılı tartışmalar yapıldı. Türkiye'nin ve Kürdistan'ın politik durumundan kaynaklanan savaş biçiminin esasta devrimci şiddet olduğu, somut olarak halk savaşı şeklinde uygunca geliştirilmesi tam berraklığıyla açıklığa kavuşturuldu.

Konferans, parti taktiğinin sadece genel belirlenmesiyle de yetinmedi. Parti önderliğindeki devrimci şiddetin başlangıçta siyasal amacının ağırlık kazanacağı ve parti örgütlenmesi ile iç içe oluşan silahlı propaganda biçiminde gelişeceğini vurgularken, diğer yandan da, stratejik savunma, stratejik denge, stratejik saldırı aşamalarının, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi içinde geçerli olacağını, aşamalarının uzunluk ve kısalığının ülkenin özelliklerine göre değişeceğini ifade etti. PKK'nin belli bir örgütlenme temelinde gündemine aldığı taktik çizgi, böylesine geniş stratejik anlayışa bağlı olarak yorumlandı.

Konferans, cephe ve ittifaklar sorununa, işçi—köylü ve devrimci aydın blokunun bizzat önderlik edilerek oluşturulması tarzında yaklaştı. Geçmişte sağlanan sınırlı gelişmelerin, önümüzdeki süreçte daha yaygınlık kazandırılarak geliştirilmesini ve cephenin sıcak bir eylem sorunu olarak kavranılmasını belirleyip, bu konuda parti programının ruhuna uygun, Ulusal Kurtuluş Cephesi programının yayınlanmasını kabul etti.

Önem derecesine göre birlikler sıralanırken, bugün Türkiye'nin politik platformunda ulusal sorun ve demokrasi stratejik konumda olduğundan, Türkiye devrimci proletarya hareketi ile ittifakın birinci derecede hayati öneme sahip olarak ele alınması, faşist cuntaya muhalif diğer devrimci ve reformist örgütler ile de ilişkilerin temel ittifaka bağlı olarak geliştirilmesi tartışılarak karara bağlandı.

Kürdistan'ın diğer parçalarındaki parti ve örgütler ile oluşacak olan ilişkilere özenle eğilip, bu alanlarda

Marksist—Leninist gelişmeler desteklenirken, yurtsever güçlerle de eskisinden daha dostça ilişkilerin geliştirilmesini sağlamaya ağırlık verilecektir. Bu ilişkiler geliştirildiğinde ilkel ve küçük—burjuva milliyetçiliğini eleştirmekten ve özellikle devrime zarar veren yanlarını teşhir etmekten kaçınılmayacaktır.

Dış ittifakların temelinde, başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist sistemin yer aldığını, ileri kapitalist ülkelerdeki Proletarya hareketi ve Ulusal Kurtuluş Mücadelelerinin bu ittifakları tamamladığını belirten konferans, somut olarak Orta—Doğu'da aynı kaderi paylaşan Filistin ve Kürdistan halklarının emperyalizme, siyonizme, sömürgeciliğe ve yerel gericiğe karşı Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm yolundaki savaşlarının stratejik önemde olduğunu, bu amaçla iki devrimci güç arasındaki ilişkilerin önemini de belirtti.

Konferans, şehit ve tutuklu yoldaşların mücadelemizdeki yeri ve önemini ayrıntılı bir şekilde yorumlayarak, 250'ye yakın şehit, 4800'e yakın tutuklusunu bulanan PKK'nın henüz çok genç olmasına karşın, bu yönüyle halkın karşı sorumluluğunun kanıtlanmış olduğunu belirtti. Şehitlerimizin savaşımızın anısını canlı tutan kah-

ramanlar olduğu ifade edilirken, tutuklu yoldaşlarımızın 2 yıla yakın ve çoğunlukla dünya kamuoyuna yansıtılmayan vahşi işkencelere karşı direnmelerinin parti onuru olduğu saptanarak yüceltildi.

Ayrıca kadroların eleştiri ve özeleştirisi demokratik merkezîyetçilik ilkesine sadık kalınarak yapıldı.

Konferans, Merkez Komitesi tarafından sunulan 83 sahifelik politik rapor uzun inceleme ve yoğun tartışmalardan sonra oy birliği ile kabul etti. İlerde yayınlandığında da görülecektir ki, politik rapor ve konferans kararları, PKK'nın ideolojik ve politik düzeyinin gelişkenliğinin bir kanıtı olmuştur.

Genişletilerek yeniden oluşturulan Merkez Komitesinin seçimiyle Konferans son buldu.

1. Konferansla PKK, en zor koşulları yaşadığı dönemlerde bile kendisini her bakımdan yenileyerek çıkabileceğini gösterdiği gibi, tarihi görevini hayata geçirmede güvenilir bir güç olduğunu bir kez daha kanıtlamış oldu.

27 Temmuz 1981

Partiya Karkêren Kurdistan
Merkez Komitesi
PKK—MK

•Yaşasın PKK 1. Konferansı!

•Kahrolsun Emperyalizm ve Faşist Türk Sömürgeciliği!